

[V. Knudsen.]

pelse af råger, alliker, skarver og måger, og denne lovs bestemmelser er uforandrede i det foreliggende lovforslag, hvori der er inkorporeret en i 1943 vedtaget lov om udryddelse af muldvarpe og foretaget en tilføjelse, som er helt ny, gående ud på, at andet dyre- og fuglevildt end det foranævnte kan bekæmpes i fredningstiden, forudsat at det kontrolleres, at der er forvoldt skade på afgrøder eller bevoksninger.

Jeg vil gerne have lov til at gå ud fra, at tilladelse hertil kun gives af de pågældende myndigheder, når der virkelig er konstateret en forvoldt skade af et ikke uvæsentligt omfang, altså ikke for ret ubetydelige skader. Når jeg gerne vil regne hermed, er det, fordi der er noget i høj grad utiltalende ved at nedskyde dyre- og fuglevildt i fredningstiden, som jo falder sammen med yngletiden. At skyde moderdyr eller drægtige dyr tiltaler ingen, tværtimod. Nogen helt ensartet bedømmelse for hele landet af, hvad der skal forstås ved „væsentlig skade eller ulempe“, som der står i § 17, kan man vel ikke påregne at nå frem til, men jeg vil gerne spørge den højtærede landbrugsminister, om det ikke bør indskræpes de kommunale myndigheder, som skal anbefale andragender om nedskydning, at der også er humane hensyn at tage. I mange tilfælde kan man måske undgå beskadigelser på afgrøder og bevoksninger ved andre midler end ved nedskydning i fredningstiden.

I § 21 er brugt vendingen: „Såfremt ejeren af den grund, hvorpå vildtet opholder sig...“ Dette burde måske ændres til: „Såfremt ejeren eller jagtlejeren af den grund, hvorpå vildtet opholder sig...“ Der er her i landet mange jagtlejere, der ofrer megen tid og mange penge på at oparbejde en stor vildtbestand, og i de fleste tilfælde vil denne jagtlejer sikkert foretrække selv at foretage eventuelle nedskydninger på det lejede jagtdistrikt.

Mit parti vil gerne medvirke til en gennemførelse af lovforslaget og til en velvillig drøftelse i udvalget.

Oluf Johansen: Jeg vil straks understrege, at det var en almindelig opfattelse, at man ved de sidste ændringer i loven om udryddelse af råger tilstræbte at få en lov, der kunne danne grundlag for en mere effektiv udryddelse af de forskellige i loven om-

handlede skadedyr. Jeg mener at kunne fastslå, at landbrugsministeriet har administreret de nye lovbestemmelser i denne ånd. Dette tilfredsstiller mig, og det er vel udtryk for den samme opfattelse, når den højtærede landbrugsminister nu kommer til rigsdagen og anmoder om en skærpelse og en udvidelse af loven til også at gælde andre dyr, som ikke omfattes af de bestående regler. Det er mit parti tilfreds med, og vi kan støtte lovforslaget og medvirke til dets fremme under det kommende udvalgsarbejde. Jeg skal derfor ikke gå i enkeltheder, men anbefale lovforslaget.

M. Sig Steffensen: I de første paragraffer i lovforslaget om bekæmpelse af skadeligt dyre- og fuglevildt er det muldvarpene, der er tale om. Det er indlysende, at ved bekæmpelse af muldvarpe må der et vist samarbejde til, for enkeltvis kan de forskellige ejendomsbesiddere ikke bekæmpe dem. Det nytter ikke, at en enkelt bekæmper dem, for når naboen freder muldvarpene, vandrer de over skellet. Derfor må det være ganske naturligt, at bekæmpelsen foregår i fællesskab. Nu er det imidlertid sådan i mange kommuner, at det er mejerierne, der foretager bekæmpelsen af muldvarpene, og dér, hvor det foregår, er der mulighed for, at landboforeningerne, husmandsforeningerne eller de kommunale råd ikke søger landbrugsministerens bemyndigelse. Jeg vil gerne spørge: Når mejerikredsene bekæmper muldvarpene og gør det effektivt, kommer de så ind under bestemmelserne i dette lovforslag, eller arbejder de under helt frie forhold?

Det er en betryggelse, at det er landboorganisationerne og kommunalbestyrelserne, som skal rette henvendelse til landbrugsministeriet.

Det er ganske naturligt, at de dyr, som gør skade, på en eller anden måde bekæmpes, og derfor kan jeg give tilslutning til lovforslaget. Men jeg kan ikke lade være med at komme med en enkelt bemærkning, som jeg vist et par gange før har gjort herfra talerstolen, nemlig at den mest effektive bekæmpelse af rovvildtet ville være, at vi fjernede den urimelige patron-skat. Jeg tror, den medvirker til, at vi faktisk i mange tilfælde freder rovvildtet, og samfundøkonomisk taber vi måske 10 gange så meget, som patronskatten indbringer.